

factura. I a final d'any farà revisar els preus dels barems i també els quotes de les asseguradores.

La parròquia de Poblenou mai ha cobrat ni pensa cobrar. Als anys 70, al començament d'aquesta parròquia, es cobrava de la funerària o de l'assegurança una quantitat, però els capellans de la parròquia de Poblenou els retornava a la família entregant-los un sobre amb la mateixa quantitat que s'havia cobrat de la funerària.

Conclusió:

1-La Funerària presta uns serveis a la família del difunt i els factura segons els serveis prestats. Aquesta factura si hi ha assegurança, la paga la companyia asseguradora a la funerària. Si no, la paga la família.

2-La companyia OCASO retorna els diners no gastats directament a la família, i la companyia SANTALUCIA, en els antics se'ls hi retorna, també a la família, el que no es gasta. En els casos dels clients nous no els retornen res.

3-En tots dos casos les companyies asseguradores retornen els diners no gastats i si les parròquies cobrem, fem incrementar el preu de la factura.

4-Ens podríem plantejar aquest sistema de cobrar de la companyia i després retornar-lo a la família. Veiem però que –excepte algunes ocasions molts comptades- no es donaria el cas, i perquè és difícil de justificar uns ingressos –que poden ser importants- i uns pagaments de forma legal. És per pensar-hi.

5-I amb l'obertura del nou Tanatori a Pineda, on hi ha una sala per fer-hi cerimònies, també hem declinat l'oferta de la funerària de celebrar-hi enterraments religiosos allà. Els qui vulguin un enterrament amb celebració religiosa i que vulguin venir a la parròquia seran ben rebuts i acollits sempre. Aquest trasllat del tanatori de Pineda a la parròquia i després al cementiri no representarà cap cost addicional per a les famílies, ja que la funerària ens ha garantit que: “no hi haurà cap cost pel desplaçament del difunt a la parròquia de Poblenou i trasllat posterior al cementiri, igual que no n'hi haurà pels qui van del tanatori al cementiri directament”.

6-La parròquia de Poblenou ens mantenim en no voler cobrar per cap servei (celebracions, despatx, cedir els locals, classes...). A vegades es confonen conceptes expressats a les factures de les funeràries quan cobren per els “serveis religiosos” corresponent al trasllat, el personal, els cotxes del tanatori a la parròquia...cosa que ara –diuen- dintre el mateix municipi no cobraran res per aquests trasllats.

Els enterraments

La parròquia de Poblenou continuarà sense cobrar pels enterraments.

A partir d'ara, les parròquies del nostre Arxiprestat cobraran 100,00 euros per les celebracions d'enterraments per aquells difunts que tenen contractada una assegurança; i pels que no en tinguin, seguiran demanant la voluntat i, algunes, continuaran cobrant un preu ja estipulat per ells a la funerària.

La Parròquia de Poblenou continuarà sense cobrar per cap funeral, igual que no es cobra per cap tipus de servei.

Per què es vol cobrar?

Les parròquies necessiten diners per cobrir les seves despeses, i no només ho han de pagar, diuen, els qui van a missa.

Quina ha estat i quina és la normativa de l'Església?

-Abans del Concili: fins els anys 60-70, els capellans cobraven per tots els serveis. Tenia una lògica i era la de que el capellà no tenia cap paga fixa i vivien del que els donava la gent i dels serveis que prestaven.

-A partir del Concili: a finals del Concili, els anys 70, es van suprimir tota mena d' "Aranzels" (el que es cobrava per la celebració dels sacraments) menys "l'estipendi" de la missa (és allò que es paga quan encarregues una missa per un difunt, que això encara continua i, això sí que –encara- és per el capellà). A Poblenou no ho cobrem amb l'argument que una missa no pot valdre res.

-Al bisbat de Girona: En una nota d'un resum d'una reunió d' Arxiprestes l'any 2010, es diu:

“Es parlà també sobre els Aranzels per enterraments a partir d'algun cas en què s'exigia a la funerària o a la família una quantitat determinada per enterrament. Es recordà la normativa vigent de no cobrar aranzels per les celebracions. El Sr. Bisbe destacà que la normativa té molt present la sensibilitat de les persones en relació a l'economia, i més tenint en compte l'actual context de crisi.

La retribució de les funeràries a les parròquies normalment consisteix en la quantitat que reben de les assegurances. Quan no hi ha assegurança, cal seguir la normativa del donatiu voluntari (el sobre el pot donar la mateixa funerària). Cal recordar que són donatius a les parròquies, no a la persona.

Si bé no hi pot haver aranzels, es remarca que cal fer una pedagogia sobre els donatius. No és just que tot recaigui sobre els qui van a missa cada diumenge. Per exemple, si obrir l'església costa 20 o 30 euros, el donatiu real serà la quantitat que passi de 20 o de 30 euros” (Reunió d'arxiprestes, 19 de gener 2010. Butlletí febrer 2010, pàg. 39)

-A la nostra Parròquia: Continuarem sense cobrar pels serveis religiosos. I nosaltres hem demanat a la funerària que aquests diners que no cobrarem els descomptin a la factura, i ens han contestat que això no es pot fer.

Davant d'això, ens hem posat en contacte amb dues companyies més habituals i conegudes -OCASO I SANTA LUCIA- per tal de si aclaríem el funcionament.

Com funciona el tema factura d'un enterrament amb les asseguradores?

Segons ens han explicat i segons hem entès, ho intentarem d'explicar d'aquesta manera:

1-Les companyies asseguradores tenen uns barems del que costa un enterrament a cada població. D'un poble a un altre pot variar molt. A Pineda, les asseguradores tenen provisionat d'uns 4.000 a 4.500 euros. Les quotes varien a cada població segons els barems en funció del preu i cada any es revisen.

2-Quan hi ha un difunt, l'asseguradora acompanya als familiars a la funerària i els aconsellen i orienten sobre la prestació de la seva assegurança contractada. I la funerària presta els serveis i factura a la companyia.

3- si el preu resultant de la factura és més baix del barem estipulat per l'asseguradora, hi ha alguna petita diferència entre les dues companyies:

a) **OCASO:** en tots els casos retorna els diners si la factura no arriba al que està estipulat. Quan el cost del servei fúnebre és inferior a la suma assegurada, l'asseguradora retorna als familiars de l'assegurat la diferència que en resulta”.

b) **SANTA LUCIA:** distingeix entre els clients

ANTICS: que tenen un **preu tancat**, i en aquests casos, retorna els diners del servei fúnebre si el cost és inferior a la suma assegurada.

També pot passar que hi hagi un client que no vol que li pugin cada any les quotes i llavors, el preu estipulat també queda tancat (per exemple, si han arribat a 2.000,00) l'asseguradora pagarà aquesta quantitat i la família haurà de fer-se càrrec de la resta de la factura.

Un exemple d'aquest retorn és el que ens ha explicat l'asseguradora que diu que l'Ajuntament de Pineda cobra 60 euros a la família (no a la funerària o assegurança) per posar una làpida al nínxol. El que fa la companyia és pagar aquests diners a la família que ho reclama.

NOUS(clients nous des de fa uns 10 anys): El preu no és tancat i la companyia asseguradora cada any fa un càlcul del que pot costar un enterrament, i corre amb totes les despeses de l'enterrament sigui el preu que sigui (excepte que algú vulgui una cosa extraordinària) però en aquests casos no es retorna res. En aquests casos, diuen, que intenten compensar amb altres serveis: si els toca dos taxis i només en fan servir un, poden compensar en posar més rams, per exemple.

I cada any revisen el preu de les quotes en funció dels increments dels serveis i dels impostos.

El procediment , per tant, és que quan hi ha un difunt, la companyia es persona amb la família al tanatori per fer els tractes. Lògicament la funerària intentarà vendre quant més producte millor i facturar com més millor –com a empresari que és amb ànim de lucre-, sigui en detriment de la família o de l'assegurança.

Que les parròquies cobrin o no, això es reflectirà amb l'increment o no de la